

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Epistolarvm [epistolarum] D. Philippi Melanchthonis Farrago

Melanchthon, Philipp

Basileae, 1565

VD16 -M3220

Inclyto & potentissimo principi ac Domiuo D. Gostauo regi Suetiae &
Gotthorum, domino suo clementissimo, Phil.Mel. S. D.

[urn:nbn:de:bsz:31-312770](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-312770)

la mihi eripiet hominum iniquitas. Magno in periculo propter hanc moderationem uersor: ut solent in ciuilibus discordijs moderati ciues utrinq; malè accipi. Planeq; fatum mihi Theramenis impendere uiderur. Credo enim Xenophonti, hunc fuisse bonū uirū: Lysia nō credo, qui cum uituperat. Sed me uoluntate recte cōscientiæ sustento: & intuēs in uetera et honesta exempla, æquiore animo cōmunē fortunam fero. Cætera audies ex Voreo. Bene uale.

Inclyto & potentissimo Principi ac Domiuo D. Gostauo regi Suetiæ & Gotthorum, domino suo clementissimo,
Phil. Mel. S. D.

Inclyte & potentissime rex. Cum scian imperia & politias in terris munus esse Dei, æterni conditoris nostri: non succatis officijs, sed uera reuerētia Regium nomen & summos uite gradus ueneror: & sicut multi norunt, hortator sum iuuentuti, ut ad hanc uirtutem animos adsuefaciant. Nam ordo pulcherrimus & à Deo institutus accendere animos, et studium communis tranquillitatis nos mouere debet, ut suum cuiq; gradum in hac societate reuenter tribuamus. Hanc uerò doctrinam, quæ de omnibus honestis officijs docet homines, tueri, maxime ad regium munus pertinere, R. M. V. optime intelligit. Ideo reuenter oro, ut me, & similiter mei ordinis homines clementer audiat. Quod cum sperarem,

rem, dedi huic adolescenti nobili Henrico de Luff, nato in familia equestri gentis Pomeraniae, literas ad R. M. V. Cupiebat enim asserere testimonium de suis studijs & moribus. Scio autem hunc Henricum adeo honeste in Academia nostra uixisse, ut eius placidi et modesti mores reliqua iuuenti bono exemplo essent. & cum in ciuili doctrina, tum in Ecclesiastica plurimum profecit: qua eruditione se instruxit, ut & priuatim mores suos regere, & utiliter Reipublicae seruire possit. His uirtutibus fauere R. M. V. non dubito. Quare ut hunc Henricum clementer in aulam suam admittat oro: et hominem in familia honesta natum, ad uirtutem incitatum, excultum doctrina, & ornatum facundia, non negligat. Nam maxime salutare est generi humano, & in regibus pars iusticiae distributiuae praecipua, quam Plato inquit plurimum boni impertire uniuersae hominum uitae: bonas, honestas, moderatas, rectas, ingenuas naturas, & doctrina honesta confirmatas, deligere ad rerum administrationem. Talium moderatio, quia non priuatae cupiditati seruiat, sed dirigat ad rerum bonarum conseruationem, in tantis uitae tumultibus, multa mitigat aule R. M. V. Opto igitur toto animo, ut Deus aeternus, qui dat salutem Regibus, ut inquit Psalmus, & aule R. M. V. & alijs det tales ac foelices ministros. Certè ingenium bonum in Henrico esse, R. M. V. comperiet. Postremo

mō reuenter me & hæc nostra studia literarum
 R. M. V. commendo. Num cum imperia ad agnitio-
 nem Dei illustrandam referenda sint: certè inter
 munera regia est, doctrinæ studiosos tueri, e-
 usq; benefacere. Deus æternus pater Domini nostri
 Iesu Christi, gubernet & seruet R. M. V. incolumè,
 ac florètcm. Data 13 die Februarij: quo ante annos
 1705 Machabeus magno prælio uicit Nicanorem,
 qui templo Dei excidium minatus fuerat. Vt igitur
 tunc mirabiliter defendit Ecclesiam suam Deus æ-
 ternus pater Domini nostri Iesu Christi, ita & nūc
 reliquias suas ut protegat oremus. 1538.

Illustrissimo Principi & domino, domi-
 no Ioanni Friderico, Stettini & Pomera-
 niæ duci, &c. Rugiæ principi, & domi-
 no Caycorum, &c. domino suo cle-
 mentissimo S. D.

Illustrissime Princeps: Non dubito celsitudinem
 tuam in his ferijs multa cogitasse de mirando fœde
 re, quod fecit Deus in genere humano, cū filiū r̄p̄
 λόγou misit, ut massam generis nostri indueret.
 Sunt omnino signa prouidentie diuinæ multa: sed
 nullum est illustrius testimonium amoris diuini er-
 ga nos, hæc miranda copulatione diuinæ & huma-
 næ naturæ: ac necessariū officium est de causis piè
 & reuenter cogitare, de quibus non dubito te au-
 dire

cf. II, 199.